

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6367

гр. София, 17.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в
закрито заседание на 17.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **11210** по описа за **2022** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена от Д. Л. Н., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], инспектор, разузнавач VI степен /социална дейност и възпитателна работа/, в затвора в [населено място], чрез пълномощника си адв. Ю. жалба срещу Заповед № ЧР-03-80/16.11.2022 г. на министъра на правосъдието, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното й правоотношение с ответника, за нарушение на служебната дисциплина, по чл. 197, ал.1, т.6 и чл. 203, ал.1, т.8 и т. 13 ЗМВР – злоупотреба с власт и доверие и деяния, несъвместими с етичните правила на поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.

С решение № 4398/03.07.2023 г., постановено по настоящето дело, съдът е отхвърлил подадената жалба, като неоснователна. Решението е оставен в сила с решение № 1209/02.02.2024 г. по адм.д. № 9615/2023 г. на ВАС, II отд.

С молба от 10.02.2026 г. Н. е поискала от съда да сезира Конституционния съд на Р. България с искане за обявяване на противоконституционност на разпоредбите на чл. 239 и чл. 240 АПК, тъй като противоречат на принципите на правовата държава и ефективна съдебна защита. Разпоредбите нарушават и чл. 6 от Европейската конвенция за защита правата на човека.

Също така, в случай, че съдът не сезира КС – да откаже приложението на посочените разпоредби и да осигури ефективна съдебна защита. Посочва, че двете разпоредби водят до окончателно и необратимо ограничаване правото й на защита, тъй като й отнемат възможността да подаде молба за възобновяване на настоящето дело, в което твърди множество процесуални нарушения, останали без разглеждане и от ВАС. Твърди, че новите обстоятелства, които са й станали известни след изтичане на срока по чл. 240 АПК биха могли да коригират допуснатите процесуални нарушения.

Съдът намира, че молбата за сезиране на Конституционния съд на Р. България с искане за обявяване на противоконституционност на разпоредбите на чл. 239 и чл. 240 АПК, като неоснователна следва да бъде оставена без уважение. В действителност, измененията в Конституцията на Р. България – 150, ал.2, дават възможност на всеки един съдия да сезира КС с

искане за обявяване на противоконституционност на определени разпоредби, по искане на страна по делото, или по своя инициатива. С определение № 2/13.03.2024 г. по к. д. № 8/2024 г. на Конституционния съд са дадени разяснения, че за да е допустимо искане на съда по чл. 150, ал. 2 от Конституцията, то следва поставеният въпрос да е от значение за решаване на конкретното дело, и да определи приложимото право, да има за предмет установяване на противоконституционност на действаща законова уредба, приложима по делото. Искането следва да се основава на убедеността на съда, че оспорената норма е противоконституционна, мотивирано чрез приведени доводи за това, а не на съмнение за противоконституционност.

По настоящото дело не са налице изброените предпоставки, според практиката на Конституционния съд. Правото на защита, разписано в чл. 56 от Конституцията, на което се позовава жалбоподателката, е защитено от закона, в случая от АПК, като нормите на чл. 239 и чл. 240 АПК разписват извънреден способ за касиране на едно влязло в сила съдебно решение по основание и в определен срок. Доколкото се касае за извънреден способ за отмяна на съответния акт, това не може да бъде неограничено както по отношение на времето, така и по отношение на основанията. Н. се е възползвала от това право, оспорила е акта, съдът е разгледал жалбата и е постановил съдебно решение. Т.е., осъществила правото си на защита. Разписаните разпоредби съответстват на принципа за стабилитет на съдебните актове. Недопустимо от правовия ред е по всяко време и на всяко едно основание, страните по делата да могат да ги атакуват. В този смисъл, настоящият съдебен не намира основание за сезиране на КС с искане за обявяване на противоречащи на Конституцията на разпоредбите на чл. 239 и чл. 240 АПК.

По изложените съображения, съдът намира, че следва да се остави без уважение искането по чл. 150, ал. 2 КРБ за сезиране на Конституционния съд за обявяване за противоречащи на чл. 56 от Конституцията разпоредбите на чл. 239 и чл. 240 АПК.

Искането за неприлагане на разпоредбите на чл. 239 и чл. 240 АПК, съдът намира, за неясно, поради което счита, че следва да укаже на жалбоподателката да посочи с искане за отмяна на влязло в сила решение ли сезира съда. Ако е така, да посочи на коя конкретно разпоредба от чл. 239 АПК се позовава, като изложи и конкретните обстоятелства, които твърди, че са нововъзникнали.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Д. Л. Н., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] за сезиране на Конституционния съд, на основание чл. 150, ал. 2 КРБ, за обявяване за противоречаща на чл. 56 от Конституцията разпоредбите на чл. 239 и чл. 240 АПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО неподлежи на обжалване.

УКАЗВА на Д. Л. Н., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], в едноседмичен срок от получаване на съобщението с указанията, да посочи с искане за отмяна на влязло в сила решение ли сезира съда или не.

Ако сезира съда с такова искане, в същия срок да посочи на коя конкретно разпоредба от чл. 239 АПК се позовава, като изложи и конкретните обстоятелства, които твърди, че са нововъзникнали.

ПРЕДУПРЕЖДАВА жалбоподателя, че ако не изпълни указаното в срок, ще остави жалбата без разглеждане и ще прекрати производството по делото.

СЪДИЯ: